

FULL INFORMATIU

SOCIETAT CATALANA D'EGIPTOLOGIA

Afluent del Nilus - Número 1 / 1996

PRESENTACIÓ

És degut a l'entusiasme d'un grup de socis que podem disposar des d'avui d'aquest nou instrument de comunicació entre nosaltres. Aquest nou "braç del Nil" està destinat a afavorir l'arribada de les aigües sagrades del riu sagrat a tots els racons de la nostra col·lectivitat, sota forma de notícies i comunicacions ràpides, així com recollint i transmetent les opinions dels socis.

D'aquesta manera, aquest Full descarregarà una mica el ja saturat *Nilus* i agilitarà la comunicació entre tots nosaltres en aparèixer de forma periòdica. Al mateix temps recollirà regularment les informacions d'interès que fins ara reservàvem a les circulars, sense que això enclogui, però, la utilització eventual en el futur de la circular com a mitjà de comunicació en el cas que alguna informació urgent ho requereixi.

És, doncs, amb goig que dono la benvinguda al núm. 1 d'aquest Full Informatiu, així com les gràcies i els ànims necessaris a les persones que l'estan fent possible.

JOSEP PADRÓ

NOTÍCIES D'EGIPTE

Museu d'El Caire

Actualment el Museu d'El Caire està remodelant diverses de les seves sales. Després de molts anys, algunes de les troballes més importants que per falta d'espai estaven situades en zones del museu on era difícil poder-les admirar ara han trobat un nou emplaçament.

Per exemple, tots els objectes localitzats l'any 1905 per l'arqueòleg James E. Quibell mentre treballava per compte de Theodore M. Davis a la tomba de la Vall dels Reis (KV 46), pertanyent als pares de la reina Tiy, esposa d'Amenhotep III, han estat col·locats en un nou emplaçament al primer pis del museu (sala 43), prop de la sala de les mòmies. Tot l'equip funerari de Yuia i Tjuiu ara es pot contemplar molt més ben il·luminat i situat. Podem veure els dos grans sarcòfags de fusta damunt d'un trineu, els taüts antropomòrfics de fusta daurada, els cartonatges de les màscares

Màscara funeraria de Tjuiu. Museu d'El Caire (època d'Amenhotep III, dinastia XVIII).

funeràries daurades amb els ulls incrustats de pasta de vidre (la màscara de Yuia recent restaurada s'exposa per primera vegada després de 90 anys), el

cofre de fusta en forma de capella damunt d'un trineu que contenia els quatre vasos canòpics d'alabastre, nombrosos uixebtis de diferents materials, cadires, ceràmiques, gerres, etc.

També els materials trobats per George A. Reisner a la tomba G 7000x a Guiza l'any 1925, pertanyent a la reina Hetepheres mare de Quèops: sarcòfag, vasos canòpics, dossier, palanquí, joies, ceràmiques, etc., seran exposats pròximament en una nova sala que es feia servir antigament de magatzem. Com a conseqüència d'aquesta reestructuració hi haurà més espai per mostrar tots els tresors de Tanis que fins ara compartien sala.

Està també previst continuar amb el millorament de les sales dedicades a l'escultura del Regne Antic, així com efectuar alguns canvis en les sales dedicades a Tutankhamon.

Guiza

El mes d'abril es va tornar a obrir al públic la piràmide de Quefrè, tancada des de l'octubre passat per reparar els desperfectes causats pel terratrèmol de l'any 1992. Al seu interior s'ha instal·lat un nou sistema de ventilació que farà que es redueixi considerablement el grau d'humitat. S'ha restaurat també l'entrada i la cambra funerària.

Actualment la piràmide de Micerí està tancada per restauració.

Abusir

L'equip egipci-txec segueix la neteja de l'avinguda del complex funerari de Sahure (dinastia V), on s'ha trobat una vintena de blocs de pedra calcària amb diferents relleus: l'arribada del piramidió per a la piràmide de Sahure, representacions d'arquers, individus famèlics semblants als trobats a l'avinguda d'Unas, servidors, etc. La neteja i conservació d'aquests blocs corre a càrrec del Consell Suprem d'Antiguitats d'Egipte.

Així mateix el Consell té la intenció d'obrir al públic la mastaba de Ptahxepses. S'ha reconstruït totalment el seu pòrtic, sota la direcció de Miroslav Verner, de la missió txeca.

Saqqara

El Consell Suprem d'Antiguitats d'Egipte està treballant en la neteja i restauració de la Tomba Sud del complex de la piràmide a graons de Djesert. Així mateix, Jean-Phillippe Lauer, que va arribar a Egipte l'any 1926 amb un contracte per vuit mesos per ajudar a l'arqueòleg anglès Cecil Firth, i que ara ja porta 70 anys treballant en el complex de Djesert (actualment té 94 anys), ha recomençat el treball de restauració de la superestructura de la piràmide i de les columnes de l'entrada, mentre espera que es faci realitat el seu somni de construir un museu a Saqqara (actualment el projecte està aturat), on es pugui allotjar la gegantina maqueta de tot el recinte funerari de Djesert que el farà més comprensible per a tothom.

Saqqara

Alan Zivie (CNRS) ha conclòs finalment el treball en la tomba excavada a la roca del visir Aper-el, que va servir sota Amenhotep III i Amenhotep IV. Actualment està treballant en una tomba adjacent pertanyent al Cap dels Graners, Mery-Sekhmet, de la XIX dinastia. Un nínxol a la paret del fons de la capella conté, excavada directament en la roca, una estàtua del propietari de la tomba i de la seva esposa.

Daixur

Les piràmides de Daixur seran obertes al públic el proper mes d'octubre, una vegada acabin els treballs d'adequació per rebre els visitants. Fins ara fa poc Daixur era considerada zona militar i estava sota el control de l'exèrcit egipci, per la qual cosa la seva visita estava prohibida. Ara ha passat a dependre del Consell Suprem d'Antiguitats i podran ser visitades la piràmide "romboïdal", la segona més gran després de la de Quèops –construïda pel seu pare Esnofru, fundador de la dinastia IV–, la pirà-

Piràmide d'Amenemhat III, anomenada la *piràmide negra* (dinastia XII).

mide d'Amenemhat III (d. XII) –de la que sols es conserva el seu nucli de tobots i per això es coneguda actualment amb el nom de "la piràmide negra"–, i la piràmide Nord –també construïda per Esnofru anomenada "piràmide vermella"–.

Vall de les Reines

La tomba de Nefertari està oberta al públic des del 4 de novembre passat, després de la seva restauració per part de l'Institut Getty. Pot rebre com a màxim 150 visitants per dia en grups de 10 i durant 10 minuts. Els bitllets d'entrada es venen anticipadament al preu de 100 lliures egípcies (unes 3.500 ptes).

Deir-el-Bahari

La missió egípcia-polonesa segueix el treball epigràfic i de reconstrucció dels temples de Hatxepsut i Tutmosis III a Deir-el-Bahari. La directora del projecte, Sra. Lipinska, vol exposar en un dels magatzems de la missió alguns dels fragments dels relleus més interessants, recollits des de l'any 1960, quan van començar els treballs arqueològics a la zona, per a que els visitants els puguin admirar.

SOCIETAT CATALANA
D'EGIPTOLOGIA

Horari de Secretaria
Carrer Aragó 305 entl.
dilluns i dimarts
de 5,30 a les 8,30 h.

**Per qualsevol informació o
col·laboració relacionada amb el
Full, truqueu al
Telèfon: 457 81 20**

FULL INFORMATIU

Coordinació: Maite Mascort i Jaume Vivó
Disseny i Maquetació: Jaume Vivó

COL·LABORACIONS DELS SOCIS

Paraules d'amor

Noia nedant, dibuix d'un *ostracon* de Deir el-Medina. Dinastia XX. Museo Egizio de Torí.

Podríem afirmar, sense por a equivocar-nos, que el desig dels amants d'expressar els seus sentiments vers la persona amada, ha estat sempre, des que el món és món, una necessitat.

Els antics egipcis, malgrat que la documentació que ens ha arribat no

sigui d'allò més nombrosa, van desenvolupar una lírica amorosa de caire intimista. En tenim alguns exemples, com és el cas de l'*ostracon* amb núm. de catàleg 1266+25218 del Museu d'El Caire, també anomenat *Ostracon de Guiza*.

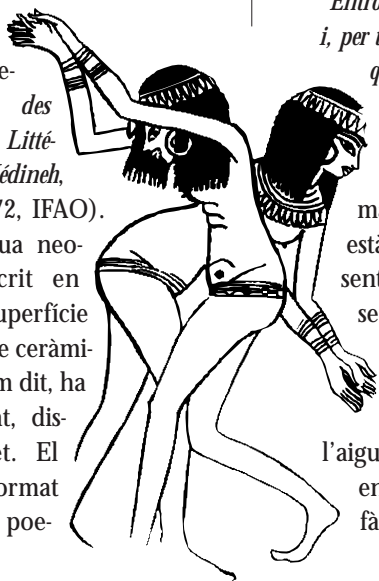
Aquest *ostracon* ens ha arribat fragmentat. Tres fragments ja van ser con-

guts i publicats a l'any 1897. Posteriorment a Deir el-Medina es van trobar 28 nous fragments (1949-51). Tot el conjunt conegut fins

ara ha estat publicat per G. Posener (*Catalogue des Ostraca hiératiques Littéraires de Deir el Médineh*, vol. II fasc. 3, 1972, IFAO). El text, en llengua neoegípcia, està escrit en hieràtic sobre la superfície d'un gran gerro de ceràmica que, com ja hem dit, ha arribat fragmentat, dispers i incomplet. El contingut està format per una sèrie de poemes o potser cançons, de tipus intimista-amorós, datables a les dinasties XIX-XX. Possiblement

aquests poemes o cançons serien interpretats davant d'un públic.

Un adagi italià diu: "Traduttore traditori". No podem oblidar que cada llengua té les seves pròpies estructures lingüístiques i semàntiques, i per tant un poema traduït no és més que un pàl·lid reflex de l'obra original, i en aquest cas amb més raó, doncs la sonoritat i musicalitat de l'antiga llengua egípcia s'ha perdut i, al traduir simplement fem un intent d'evocar, amb altres paraules i altres sons, allò que l'antic poeta egipci va expressar.

Dibuix d'unes ballarines en un fragment de pintura mural de la tomba de Kenamun. Dinastia XVIII. British Museum.

Per tal causa, no sempre és fàcil trobar el "sentit" original de la lírica egípcia continguda en aquest *ostracor*:

*"Entro a l'aigua amb tu
i, per tu, surto amb un peix roig,
que resta tranquil en els meus
dits..."*

diu la noia, en aquest fragment, al seu amant. El problema és que no sabem si la noia està expressant un fet real, en sentit propi (un peix roig) o en sentit figurat, i si és figurat, com tenim que "llegir" aquesta possible figura retòrica?

Té "doble lectura" entrar a l'aigua amb el teu amant...?, en fi: ens adonem que no sempre és fàcil esbrinar les "claus i complicats" poètiques de la cultura dels antics egipcis.

Altres vegades no tenim tants problemes per trobar el sentit:

*"Quan la beso
i els seus llavis s'obren,
romanc embriagat
sense haver begut cervesa"*

Aquesta exposició d'imatges poètiques no és pas estranya al nostre pensament actual: tothom sap què és la cervesa i els seus efectes i tothom sap què és la "borratxera d'amor", oi?.

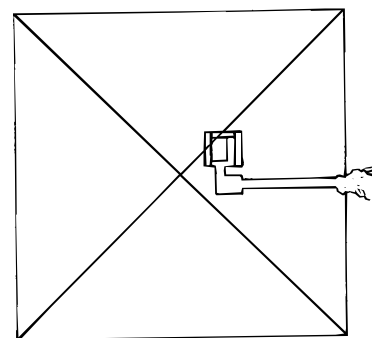
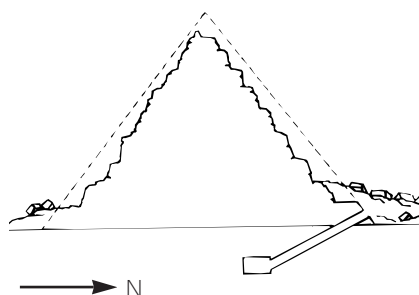
ANDRÉS AYÉN
Soci núm. 173

NOTA: La traducció d'aquests fragments de l'ostracó, ha estat realitzada per Lucas Baqué i Andrés Ayén.

51°. Tenia una capella exterior adossada al costat oriental, construïda en pedra calcària blanca. La sala d'ofrenes estava orientada nord-sud, i les seves dimensions eren 9'25 m per 2'15 m. L'entrada estava situada al mig de la paret oriental i a cada costat de la porta hi ha panells decorats amb "façana de palau".

Aquesta capella va quedar parcialment amagada sota d'una nova capella construïda pels reis de la dinastia XXI, dedicada a la deessa Isis "Senyora de las Piràmides", de la que resten alguns fragments amb els noms de Psusennes i de Amenemope.

Posteriorment, a la dinastia XXVI va ser novament ampliada i fou aquí on Mariette, a l'any 1858, va trobar una estela (Museu d'El Caire, JE 2091) que parla de la restauració del temple d'Isis i de les seves estàtues, i que també fa referència al rei Quèops i a Henutsen. És per això que s'atribueix, gairebé amb certesa, la piràmide GI-c a aquesta Reina.

La subestructura de la piràmide es compon d'un primer passadís descendent que entra a una antecambra, a 0'25 m per sobre del nivell del terra. Aquesta antecambra, després del descens del sarcòfag, fou transformada en un passadís horitzontal en forma de "L" mitjançant un revestiment posat en l'angle nord-oest i a tot el costat est, res-

COL·LABORACIONS DELS SOCIS

La Piràmide GI-c a Guiza

A totes les piràmides de dimensions reduïdes que es troben al voltant de las grans piràmides reials, se les anomena genèricament "subsidiàries, satèl·lits o piràmides de las reines".

La piràmide GI-c es una de las tres que estan situades a l'est de la gran piràmide de Quèops. La nomenclatura GI-c (G=Guiza; I=Quèops; c=tercera piràmide) es deu a G.A. Reisner, que les va catalogar així començant a numerar-les

de nord a sud. Així doncs, aquesta és la que està situada més al sud.

No es coneix a qui pertanyen les piràmides GI-a i GI-b, però Reisner atribueix la GI-c a la reina Henutsen, de la qual se'n sap ben poc. Ell mateix diu que és filla i fins i tot esposa de Quèops. Els seus possibles fills són Quefrè, Minkhaf i Khufukhaf.

És la que es conserva més bé de les tres. Actualment mesura 45 m de costat i 11 m d'alçada amb una inclinació de

tant així una amplada d' 1 m en el costat nord-sud i de 0'95 m en el costat est-oest.

Després segueix un segon passadís descendent excavat totalment en la roca, de 2 m de llargada, que condueix

a una cambra orientada nord-sud que després de col·locar-hi el revestiment quedà orientada est-oest. Per tot això la cambra funerària queda força reduïda.

JOSEP DOMÉNECH
Soci núm. 179

MIDES DE LA SUBESTRUCTURA DE LA PIRÀMIDE DE HENUTSEN			
	LLARGADA	AMPLADA	ALÇADA
PASSADÍS SUPERIOR	15,15 m	1 m	1,15 m
ANTECAMBRA	3,35 m	2,60 m	2,20 m
PASSADÍS INFERIOR	0,95 m	1,50 m	1,15 m
CAMBRA EXCAVADA A LA ROCA	5,28 m	4,67 m	3,39 m
CAMBRA AMB REVESTIMENT	2,89 m	3,73 m	2,90 m

COL·LABORACIONS DELS SOCIS

El Calendari Egipci

El que sabem fins ara, el calendari egipci estava basat en els cicles de la lluna, que són més fàcils d'apreciar en un primer moment. Pensem també que a Egipte plou molt rarament i és el Nil qui s'encarrega de proveir d'aigua al país amb les seves crescudes periòdiques, any rera any; si a aquest fet hi afegim que l'economia era fonamentalment agrícola, veiem la gran importància que tenia aquesta crescuda del riu per aquella gent.

Amb l'augment de nivell del Nil començava un nou cicle de vida, per la fertilització de la terra a conseqüència del llim arrossegat per les aigües, i ben mirat és lògic que la inundació marqués l'inici del seu calendari. Que aquesta crescuda del riu fos tan important per l'agricultura, no vol dir que la resta de l'any no es cultivessin les terres.

Els egipcis van dividir l'any en tres estacions: Akhet (inundació), Peret (hivern) i Shemu (estiu). Les estacions d'hivern i estiu són també anomenades com estació fresca i càlida.

Hi ha autors que parlen de l'estació de la sementera i de l'estació de la collita. Que a la primera estació se li doni el nom del fet principal (la inundació) és fins a cert punt lògic; ara bé, no s'acaba d'entendre el nom que se li dona a les altres dues, ja que no havien d'esperar quatre mesos (durada de cadascuna de les estacions), per sembrar i quatre

mesos més per recollir. Sembla més apropiat parlar d'hivern i estiu.

Aquestes tres estacions es dividien a la vegada en quatre mesos cadascuna, tal com ja s'ha dit, i cada mes es dividia en trenta dies. La inundació començava aproximadament a mitjan juliol, o sigui que el primer mes de l'any correspondria als nostres mesos de juliol-agost.

Segurament, durant els primers temps, aquesta crescuda del riu coincidia també amb l'aparició en el firmament de la estrella Sotis, de forma i manera que van lligar els dos fenòmens quasi com causa-efecte: surt l'estrella-creix el riu.

Si fem números, veurem que aquest calendari té 360 dies i que per acostar-

se al calendari solar van haver d'afegir cinc dies, anomenats epagòmens pels grecs, al final de l'any. De tota manera seguien tenint una pèrdua cada any i al llarg del temps la diferència va arribar a ser molt gran.

Els egipcis anotarien periòdicament quan sortia l'estrella Sotis. Hi ha una inscripció de l'Imperi Nou, pertanyent a la dinastia XVIII, durant el regnat d'Amenhotep I, en què Sotis va aparèixer el dia 9 del tercer mes de Shemu, durant l'any 9 del faraó. La diferència és evident.

Aquest fet ens porta a preguntar-nos si aquest calendari tenia realment alguna importància per als egipcis, o millor dit, si li donaven la mateixa importància que li donem nosaltres. Segurament no ho sabrem mai.

El que sí se sap, és com feien la datació d'un dia en concret. Ja sabem que tenien tres estacions, cada una amb quatre mesos i cada mes amb trenta dies, més els cinc epagòmens. Ara bé, i l'any?. L'any anava referenciat a partir de l'ascensió del faraó al tron, començant en cada un d'ells una nova datació. Una de les maneres més comunes es pot veure en el següent exemple:

Hwt-sp 2 (Akd) 3 (-rw n) Awt sw 1 xr Hm n n-sw-bit N-mAat-Ra

Any 2, tercer mes d'inundació, dia u sota la Majestat del rei Ni-mat-re (Amenemhat III).

ALBERT LLARENA
Soci núm. 178

any egipci		<i>rnpt</i> (utilitzat en les dates= <i>hwt-sp</i>)
mes		<i>3bd</i>
dia		<i>hrw</i> (utilitzat en dates= <i>sw</i> ; plural <i>sww</i> (?))
dies epagòmens		<i>hryw rnpt</i>
estacions		<i>tr</i>
(1) inundació		<i>3ht</i> var.
(2) hivern		<i>prt</i>
(3) estiu		<i>šmw</i>

COL·LABORACIONS DELS SOCIS

El “tercer tesor” de Daixur

Ara fa aproximadament poc més de cent anys que Jacques De Morgan, enginyer i egiptòleg francès, va excavar la necròpoli de la dinastia XII a Daixur durant dues campanyes, de març a juny de 1894 i de novembre del mateix any a l'abril de 1895.

Aquesta necròpoli es troba en estat molt ruïnós degut als nombrosos saquejats i als robatoris de pedres i tovots per part dels *sebakhin*. Es compon de nombroses mastabes i de tres piràmides fetes de tovots que antigament estaven recobertes de pedra calcària procedent de les pedreres de Tura, construïdes per Amenemhat II, Sesostri III i Amenemhat III.

Anteriorment la necròpoli havia estat excavada molt superficialment per J.S. Perring i per G. Maspero.

De Morgan va identificar les tombes de les princeses Sithathor, filla de Sesostri II; Meryt, Ment i Sentsenbetes, filles de Sesostri III; Khnemt i Itiwert filles de Amenemhat II, així com d'altres alts personatges de la cort. També va descobrir la tomba del rei Awibre Hor de la XIII dinastia.

Al nord de la piràmide de Sesostri III, De Morgan va excavar una filera de quatre mastabes en estat molt ruïnós, saquejades en l'antiguitat, que estaven unides per un corredor subterrani i que contenien quatre sarcòfags dels que sols el segon (d'oest a est) portava el nom de *“l'esposa reial [de Sesostri III] Neferhenut”*. De Morgan va descobrir un segon corredor soterrani que discorria a més profunditat que el primer i que contenia vuit sarcòfags dels que sols dos portaven els noms de les princesses Ment i Sentsenbetes, filles reials. L'examen meticulós d'aquest segon corredor va donar com a resultat la descoberta el 6 de març de 1894 d'una cavitat al peu del cinquè sarcòfag que contenia un petit cofre cúbic de 30 cm de costat convertit en pols, on sols hi quedaven els fils d'or on hi eren incrustats els jeroglífics amb el nom de la princesa Sithathor. Dins d'aquest amagatall s'hi va trobar el que més tard George Legrain va inventariar com: *“Primer tre-*

sor descobert a la galeria de les princeses el 7 de març de 1894”. Legrain el va catalogar dins de 37 categories diferents d'objectes (pectoral en forma de naos, dues tanques de braçalets, trenta-i-una conques bivalves, sis petits lleons d'or, varis escarabeus, un mirall circular, sis perles d'or, dues-centes quaranta perles d'amatista, quaranta-set perles d'or, divuit de maragdes, nombroses perles de cornalina, etc.). Tots aquests objectes després d'anys d'estudi han estat restaurats i muntats.

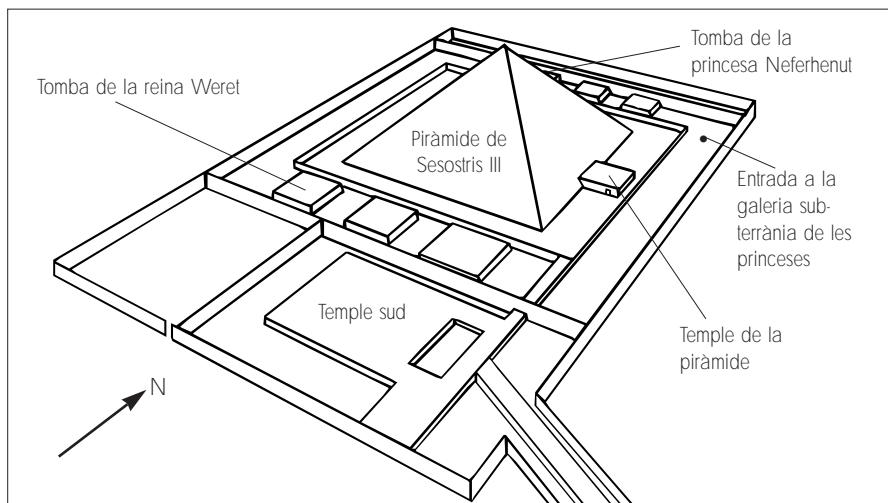
L'endemà d'aquest descobriment, De Morgan en va fer un altre, de més importància encara, a pocs metres del primer, pertanyent a una princesa anomenada Meryt. Aquesta vegada Legrain els agrupà en setanta categories diferents com a: *“Segon tesor trobat a la galeria de les princeses el 8 de març de 1894”*. Entre les joies descobertes s'hi trobaven els noms de Sesostri II, Amenemhat III i Sesostri III.

De Morgan va continuar les excavacions fins localitzar l'entrada de la piràmide de Sesostri III i després, al sud-oest del recinte, va trobar sis barques de fusta de 10 m de llargada cadascuna. En la campanya següent va excavar la piràmide d'Amenemhat II i les tombes intactes de dues de les seves filles, les princeses Iti i Khnemt, la tomba de la reina Keminub, esposa d'Amenemhat II, la del canceller del rei Amenhotep i les tombes de les princeses Itiwert i Sit-

Dos escarabeus d'amatista, descoberts a Daixur a la tomba de la reina Weret, inscrits amb els noms d'Amenemhat II. Dinastia XII.

hathor-Mert. També va excavar la “piràmide negra” d'Amenemhat III, i al nord-est del recinte va descobrir la tomba d'un rei, desconegut fins llavors, anomenat Awibre Hor, enterrat juntament amb la magnífica estàtua de fusta dins d'un naos, representant el seu Ka. També es va trobar damunt de la mòmia reial el que possiblement sigui l'exemple més antic de màscara funerària daurada. Al costat de l'anterior, De

Reconstrucció esquemàtica del Complex Funerari de Sesostri III a Daixur (XII dinastia).

Contes d'or amb la forma de coquilles de cauri, trobades a la tomba de Weret, al sud de la piràmide de Sesostri III. Dinastia XII. Museu d'El Caire.

Morgan descobrí la tomba de la princesa Nubhetepi-khred, possiblement esposa de Awibre Hor.

1994 "tercer tresor"

Dieter Arnold, director de l'Expedició Egípcia del Metropolitan Museum de Nova York, que està des de l'any 1990 reexcavant el complex funerari de Sesostri III, va descobrir a principis de novembre de l'any 1994, al sudoest de la piràmide (cent anys després del descobriment de De Morgan!), la tomba de la reina Weret, filla d'Amenemhat II, esposa de Sesostri II i mare de Sesostri III. La tomba contenia restes dels vasos canòpics d'alabastre amb la inscripció: *"la esposa del Rei Khenemetneferhedjed Weret"*, certa quantitat de ceràmica i algunes restes humanes. En un petit nínxol segellat en el corredor de la tomba es va trobar el "tercer tresor" de les princeses de Daixur. Més petit que els trobats per De Morgan, aquest consisteix amb més de set mil contes de collars de diferents mides, que formen part de tretze peces de joieria, dos escarabeus d'amatista amb els noms d'Amenemhat II, dos braçalets, diferents amulets, contes de collar amb forma de conquilles d'or, dos petits lleons també d'or, etc.

Tots aquests objectes, trobats tan sols ara fa poc més d'un any, han estat degudament restaurats i actualment s'exposen al Museu Egípc d'El Caire.

JAUME VIVÓ
Soci núm. 242

CIRCULAR 3 (setembre 96)

Inauguració del curs 1996-97

El dijous dia 26 de setembre de 1996, a les 19:45 h., en els locals del carrer d'Aragó, 305 entresol, es procedirà a la inauguració oficial del curs 1996-1997.

Amb aquest motiu, el Sr. Luis M. de Araujo, Professor de la Universitat de Lisboa, pronunciarà una conferència amb el títol de: **"L'eroticisme a l'Antic Egipte"**. L'exposició del tema es farà en portuguès.

Al final de l'acte, el conferenciant signarà llibres de la seva autoria que tracten d'aquest tema.

Assemblea General Ordinària

D'acord amb la convocatòria que s'acompanya, aquesta Assemblea es farà als locals del carrer d'Aragó, 305, el dia 29 d'octubre de 1996 a partir de les 19 hores en primera convocatòria i de les 19:45 hores en segona convocatòria.

Cursos 1996-97 sobre Civilització i sobre Llengua Egípcies

Properament es trametran els programes i es donarà informació més detallada per als cursos sobre Civilització Egípcia que es desenvoluparan entre els mesos de novembre'96 i maig de 1997.

Es pot assenyalar que en aquests cursos es tractaran els següents temes:

- Introducció a la història de l'Egipte Clàssic.
- El rei dins de l'ordre còsmic: El Festival Sed i el Temple de Milions d'Anys.
- La Ciència a l'Egipte Antic.
- La influència d'Egipte a Roma.

a més a més hi haurà la continuació del curs de jeroglífics, així com també les jornades de **Video Egiptològic**, aquestes, a realitzar durant els mesos d'octubre i novembre.

Properament es faran públics els corresponents programes complets d'aquestes activitats.

Rebuts corresponents al 2n semestre

Es comunica que durant el mes d'octubre es posaran en circulació els rebuts de la part de la quota de soci corresponent al segon semestre de 1996. Per tant, properament es passaran al cobrament els esmentats rebuts.

LLIBRERIA MIZAR
LLIBRES D'EGIPTOLOGIA

Soliciteu catàlegs a:
Còrsega 203-205
(cantonada Casanova)
08036 Barcelona

Tel/Fax (93) 439 30 29

Mizar recomana:

PETER A. CLAYTON
CRÓNICA DE LOS FARAONES
EDICIONES DESTINO
BARCELONA 1996
PREU: 6.900 PTES.

